

Manuel Pérez Bonfill, dos anys després

La remembrança de la figura de Manuel Pérez Bonfill (Tortosa, 1927-2018) és l'espill d'una visió unànime: va ser un intel·lectual lletrat que va deixar una fonda petjada en els àmbits culturals i docents de les Terres de l'Ebre, per la qual cosa no ens podem permetre que la seua obra caigui al pou de l'oblit. Durant la seua vida, llarga i agitada, va donar mostra palpable del seu compromís amb la classe obrera i amb la catalanitat. Amb tot, cal tindre ben present la seua excelsa tasca literària i el seu paper com a eixorejador cultural com a docent. El nostre professor de sempre va aconseguir fer arrelar la inquietud artística i literària entre l'alumnat, atès que podríem fer esment d'un llarg nombre d'exalumnes que es declaren obertament com a deixebles seus, els quals han portat a terme una carrera teatral o literària ben significativa, cas de Mercè Lleixà, Pere Ponce, Sílvia Sabaté, Conxita Jiménez o Albert Roig.

El mestre ens va deixar el 19 de juny del 2018, ara fa tot just dos anys. Al tombant del segle XXI vam tindre la possibilitat de recuperar part del seu protagonisme en la vida pública. Des de la fira literària Joan Cid i Mulet de Jesús se'l va homenatjar en diverses ocasions, fet que va suposar tot un

punt d'inflexió en el seu paper com a figura literària pública: va veure la llum el seu primer apunt biogràfic (el treball de recerca d'Agnès Peguerolles), poc després va aparèixer el de Xavier Garcia, de la col·lecció *Gent nostra* d'Onada edicions. Se li va concedir la Creu de Sant Jordi per part de la Generalitat nostrada, i vam poder editar reculls poètics com *Giny d'aigua* (Edicions de la URV) o narratius com *Abusos del ritual* (Pagès editors) o *La Fira de sempre* (AMPA de l'institut de Tortosa). A la vegada, es va organitzar un extraordinari any cultural, *Els noranta de Manolo*, el 2017 per tal de commemorar el seu norantè aniversari. Va rebre un gran homenatge universitari, va ser nomenat fill predilecte de la ciutat, es va incorporar la seua figura a l'Espai Lletre de la UOC, i va rebre el caliu com a home de teatre i de lletres.

Sens dubte, és tot un luxe per a la ciutat de Tortosa haver comptat amb una generació tan notable de literats i artistes. Gerard Vergés/Frederic Mauri; Robert Escoda/Zoraida Burgos; Ricard Salvat/Albert Favà; Jesús Massip/Francesc Todó... el nostre Manuel. De fet, gràcies a la motivació i l'esforç d'associacions diverses i certàmens lletrats, alguns d'ells van poder veure ben valorat el seu

treball en vida i sentir-se plenament estimats.

Des del menut poble de Campredó vam voler aportar el nostre granet d'arena amb la concessió del seu nom a la nostra biblioteca. Aquest és un dels "títols" que més il·lusió fa a un escriptor, el qual li permet treure pit comprovant que no han sembrat en terra erma. A la vegada, hem pogut crear l'Arxiu Manuel Pérez Bonfill, mitjançant el qual hem anat aplegant tota mena d'informació referent a la seua tasca literària i intel·lectual. Es conserva en un indret ben especial: un armari d'època restaurat a la Sala d'Art Francesc Llop i Marqués.

El juny passat, amb motiu de la celebració del primer aniversari del seu traspàs, des del col·lectiu de DILLUMS al forn li vam organitzar un emotiu homenatge al carrer de Hemingway. Justament la seua relació amb l'escriptor de la Lost Generation venia per uns articles de l'escriptor tortosí publicats a *Geminis* (1952-1961) sobre el nord-americà, a més de la posterior edició del recull *Hemingway prosas de Manuel Pérez Bonfill*, que aplega la seua obra publicada en castellà. Enguany malauradament no hem pogut organitzar un nou acte de record presencial per causes di-

Emigdi Subirats

Escriptor

verses. Tanmateix, hem pogut confeccionar un vídeo d'homenatge molt creatiu, amb la participació de molts escriptors i poetes ebrencs. He de fer un esment especial, ja que ha estat una comanda personal, per la musicalització del poema *Beneïts* que ha realitzat el cantautor alguerès Antonello Colledanchise, pel que suposa quant a iniciativa cultural de pes i internacionalització de la seua obra. Des de la societat civil, quin nom més bonic!, continuarem remant envers l'enlairament d'un dels grans autors de la literatura ebrenc de la darrera meitat de la centúria passada i primeres dècades de l'actual. Un home que es declarava militant de la lletra catalana, que coneixia la història literària nacional, i que tenia un compromís fidel amb la nació catalana. Beneït sigui el jorn i el mes i l'any en què els poetes puguin vessar llurs versos basats sobre la pau, i beneïdes les muses.